

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

5450 *LLEI ORGÀNICA 2/2003, de 14 de març, complementària de la Llei sobre l'ordre europea de detenció i lliurament. («BOE» 65, de 17-3-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, estableix a l'article 2 la designació de les autoritats judicials d'execució, a les quals els atribueix la competència per procedir al compliment de les ordres europees de detenció i lliurament que s'hagin d'executar a Espanya. Per aquest motiu, cal modificar la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que esmenta les competències dels òrgans jurisdiccionals.

L'article 65, apartat 4, de la Llei orgànica del poder judicial atribueix a la Sala Penal de l'Audiència Nacional la competència sobre els procediments judicials d'extradició passiva, per la qual cosa és procedent afegir a aquest precepte la competència sobre el compliment de les ordres europees de detenció i lliurament. Així mateix, l'article 88 de la Llei orgànica esmentada atribueix als jutjats centrals d'instrucció la tramitació dels expedients d'extradició passiva, de manera que, com en el cas anterior, s'ha d'afegir l'atribució de competència sobre els expedients derivats de les ordres europees de detenció i lliurament.

Article únic. *Modificació dels articles 65.4t i 88 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

U. L'apartat 4t de l'article 65 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, té la redacció següent:

«... 4t) Del procediment per a l'execució de les ordres europees de detenció i lliurament, i dels procediments judicials d'extradició passiva, sigui quin sigui el lloc de residència o on hagi tingut lloc la detenció de l'afectat pel procediment.»

Dos. L'article 88 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, té la redacció següent:

«A la Vila de Madrid hi pot haver un o més jutjats centrals d'instrucció, amb jurisdicció a tot Espanya, que han d'instruir les causes l'enjudiciament de les quals correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional o, si s'escau, als jutjats centrals penals, i tramitar els expedients d'execució de les ordres europees de detenció i lliurament, així com els expedients d'extradició passiva, en els termes que preveu la llei.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 14 de març de 2003.

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5451 *LLEI 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament. («BOE» 65, de 17-3-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El dia 13 de juny de 2002, el Consell de Ministres de Justícia i Interior va adoptar la Decisió marc relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres (DOCE L 190/1, de 17 de juliol de 2002), primer instrument jurídic de la Unió en el qual es fa aplicació del principi de reconeixement mutu enunciat en les conclusions del Consell Europeu de Tampere.

El mandat de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia que el Tractat d'Amsterdam ha encomanat a la Unió té com a objecte assegurar que el dret a la lliure circulació dels ciutadans es pugui gaudir en condicions de seguretat i justícia accessible a tothom. Per tant, es tracta de la creació d'una vertadera comunitat de Dret en la qual s'ha d'assegurar la protecció jurídica efectiva dels drets ciutadans i en la qual la lesió d'aquests drets disposi de la resposta d'un sistema judicial sense fronteres dins la Unió.

En aquest context, els mecanismes tradicionals de cooperació judicial han de donar pas a una nova manera d'entendre les relacions entre els sistemes jurídics dels estats membres basada en la confiança. Aquí és on s'in-